

Gedeputeerde Staten**Provinciale Staten van Zeeland**T.a.v. de voorzitter
p/a de Statengriffie**Onderwerp**
Voordracht voor een regionaal
museum in de culturele
basisinfrastructuur van het Rijk**kenmerk**
19434417**behandeld door**
Drs. P.C. Heijkoop
+31 118 631478**verzonden**

Middelburg, 10 december 2019

Geachte voorzitter,

Al langer bepleiten wij een betere spreiding van middelen uit de culturele basisinfrastructuur van het Rijk (de zogeheten BIS) over de regio's. Ook de Raad voor cultuur heeft dit bepleit in haar advies 'Cultuur dichtbij, dicht bij cultuur'. Wij kunnen u melden dat de Minister van OCW in de nieuwe beleidsperiode (2021-2024) nu de mogelijkheid biedt om per provincie 1 miljoen euro beschikbaar te stellen aan één museale instelling met een gemeentelijke- of provinciale collectie van (inter)nationaal belang. De subsidie is bedoeld voor het organiseren van aanvullende publieksactiviteiten en kan door het Rijk worden toegekend op enkelvoudige voordracht van gedeputeerde staten. De Minister heeft de Subsidieregeling culturele basisinfrastructuur 2021–2024 op 11 november jl. gepubliceerd. De indieningstermijn voor de aanvraag loopt van 1 december 2019 tot uiterlijk 28 februari 2020.

Gezien de korte doorlooptijd, de inhoudelijke criteria van het Rijk én de vraag aan ons om te komen tot een enkelvoudige voordracht, is het van belang een transparant proces te doorlopen waarmee wij deze kans voor Zeeland kunnen verzilveren. Graag nemen wij u mee in het proces dat wij voor ogen hebben. Daarbij gaan wij als eerste in op de inhoudelijke criteria, en vervolgens op de wijze waarop wij tot voordracht willen komen.

Inhoudelijke criteria uit de Subsidieregeling culturele basisinfrastructuur 2021–2024 (bijlage 1)

De Ministeriële regeling (met bijbehorende toelichting) geeft duidelijkheid over de inhoudelijke criteria waar de Minister op toetst. n De Minister besluit op basis van een advies van de Raad voor Cultuur. De Minister van OCW kan subsidie toekennen aan één instelling per provincie met een gemeentelijke- of provinciale collectie van (inter)nationaal belang. De subsidie is bedoeld voor het organiseren van publieksactiviteiten, die aanvullend zijn op de bestaande, reeds gesubsidieerde activiteiten. Een instelling kan indienen na een enkelvoudige voordracht door GS. Deze voordracht wordt beschouwd als een besluit in zin van de Awb.

Bij een gemeentelijke- of provinciale collectie hoeft het niet te gaan om daadwerkelijk eigendom, maar mag het ook gaan om het door provincie of gemeenten nemen van verantwoordelijkheid voor een collectie (bijv. een structurele subsidie).

De Regeling benoemt de volgende algemene inhoudelijke criteria:

- Weigeringsgronden: het niet onderschrijven van de Rijkscodes zoals 'diversiteit en inclusiviteit', 'fair practise' & 'governance'.
- Inhoudelijke toekenningsgronden, te weten: artistieke kwaliteit; vernieuwing; eerlijke beloning en gezonde bedrijfsvoering; bevordering van educatie en participatie; en geografische spreiding.

Het criterium geografische spreiding wordt uitgelegd in de zin dat OCW meer dan voorheen waarde hecht aan de regionale binding en dus afweegt in hoeverre de plannen aansluiten op het culturele profiel van de stedelijke regio. In Zeeland is dit profiel opgesteld door de Z4 en provincie en wordt uitgegaan van versterking van het profiel van Zeeland als geheel. De Minister nodigt de stedelijke regio's ook uit om te reflecteren op de aanvraag.

De provinciale voordracht is vooral bedoeld om de regio meer invloed te geven op het proces van aanwijzing door het Rijk. GS hebben immers specifieke kennis van de instellingen in de regio. De besluitvorming over een bijdrage uit de BIS is echter voorbehouden aan de Minister. Een belangrijke toetsende rol komt toe aan de Raad voor Cultuur die daartoe de eigen adviezen en uitgangspunten van de Minister hanteert. De Raad heeft een toetsingskader opgesteld en maakt tevens gebruik van een toetsingscommissie voor de inhoudelijke beoordeling. Een extern bureau geeft een beoordeling van de bedrijfsvoering en toepassing van de Rijkscodes. Over de samenhang tussen de voordracht door GS en de toetsing door de Raad van Cultuur is tussen IPO, OCW en RvC afgesproken dat wij de criteria van OCW 'in beeld houden' en dat de RvC in haar advies het regionale draagvlak zwaar zal laten meewegen.

Het bovenstaande toont dat de weging door de Raad meer is dan een formaliteit. Opname in de basisinfrastructuur van het Rijk stelt niet alleen hoge eisen aan de inhoudelijke kwaliteit van het voorstel, maar ook aan de bedrijfsvoering van de instelling. Deze dient structureel gezond te zijn, inclusief bijvoorbeeld het collectiebeheer. De verplichting tot het onderschrijven van de Rijkscodes legt een extra druk op de bedrijfsvoering. Resumerend zoekt het Rijk naar musea van enige omvang. Voor kleinere organisaties zijn andere fondsen beschikbaar, zoals bijvoorbeeld het Mondriaanfonds. Verder is het zo dat gedurende de uitvoering van het programma OCW en de Raad voor Cultuur de voortgang zullen monitoren.

Resumerend

Het in korte tijd schrijven van een aanvraag die voldoet aan alle criteria van het Rijk is een forse opgave. Onze inschatting is dat slechts een zeer beperkt aantal Zeeuwse musea dan in aanmerking komt. Om geen valse verwachtingen te wekken hechten wij eraan om vooraf voldoende informatie te verschaffen. Tegelijkertijd zien wij de BIS vooral als kans om met een substantiële Rijksbijdrage aansprekende publieksactiviteiten te organiseren, die niet alleen het culturele profiel van de regio versterken, maar ook een impuls geven aan het Zeeuwse museumbestel.

Procesplanning

Wij constateren dat de doorlooptijd zeer kort is en de criteria van het Rijk leidend zijn. Vanwege de eis van een enkelvoudige voordracht én de wens om te komen tot inbedding in de (cultuur)regio, hechten wij aan een aanvraag die ook kan rekenen op draagvlak in Zeeland. Passend bij de uitgangspunten van de Provinciale cultuurnota 2016-2020 en de daar benoemde rol van het Zeeuws museum, willen wij dit museum vragen om het initiatief te nemen om te komen tot een voorstel. Ons inziens dient daarbij het bereiken van nieuwe doelgroepen via een innovatief publieksprogramma centraal te staan. Daarbij kan de verkregen kennis en ervaring worden uitgerold over Zeeland door samenwerking met andere musea. Door deze aanpak worden zowel inhoudelijke kwaliteit als regionale spreiding bereikt, passend bij het culturele profiel van Zeeland. Daarmee zou het voorstel ons inziens ook op draagvlak in Zeeland moeten kunnen rekenen, en tevens richting Rijk moeten leiden tot een kansrijk voorstel.

Bij de beoordeling door de Raad voor Cultuur van de aanvraag, komt nog een bijzondere rol toe aan de stedelijke regio (Z4/provincie) in de vorm van een reflectiemoment. Dit is geen formeel advies vanuit de regio, maar een duiding hoe het voorstel aansluit bij het culturele profiel. Wij willen de stedelijke regio uitnodigen om van deze mogelijkheid gebruik te maken, omdat het bijdraagt aan de verdere onderbouwing van regionaal draagvlak. De verwachting is dat dit moment ligt medio maart 2020.

Het traject dat voor ons ligt is, vraagt een strakke planning en afstemming binnen en buiten Zeeland. Wij zullen u medio februari nader informeren over de voortgang en voordracht. Wij zijn voornemens tot een voordracht te komen, uiterlijk in onze vergadering van 25 februari 2020

Een afschrift van deze brief is verzonden aan de Vereniging Zeeuwse Musea, de Z4 en de Zeeuwse Gemeenten.

Met vriendelijke groet,

gedeputeerde staten,

Drs. J.M.M. Polman, voorzitter

A.W. Smit, secretaris

Bijlagen: (Regeling Minister + toetsingskader Raad voor Cultuur)

beoordelings kader basis infrastructuur

2021-2024

	Inleiding	3
1.	Planning en proces	4
	Stroomschema beoordelingskader	7
2.	Beoordelingscommissies	9
3.	Beoordelingswijze	10
4.	Beoordeling	11
5.	Subsidieoordeel, nieuwe aanvragers en afwegingen tussen aanvragers	18
6.	Bronnen	21

Inleiding

Komend voorjaar brengt de Raad voor Cultuur zijn advies uit over de subsidieaanvragen van culturele instellingen voor de Basisinfrastructuur 2021-2024 (BIS). De instellingen kunnen tot uiterlijk 31 januari 2020 17.00 uur een subsidieaanvraag indienen bij het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW). Voor de regionale musea geldt dat de aanvragen uiterlijk 28 februari om 17.00 uur ingediend moeten zijn. De raad beoordeelt deze aanvragen en zal op 4 juni 2020 de minister adviseren welke instellingen deel uitmaken van de BIS.

In deze publicatie zet de raad uiteen op welke wijze hij de subsidieadviezen zal voorbereiden en uitbrengen. Eerst schetsen we de planning en het proces waarmee de raad tot zijn advisering komt. Vervolgens gaan we in op *expert review* en de rol van de raad en zijn commissies bij de beoordeling van de subsidieaanvragen. In paragraaf 3 gaan we nader in op de beoordelingswijze. In de volgende paragrafen beschrijven we hoe de raad invulling geeft aan de beoordeling van de criteria uit de subsidieregeling en het toetsen van de codes (paragraaf 4), de wijze waarop het subsidieoordeel tot stand komt en de manier waarop we omgaan met aanvragen voor een beperkt aantal plekken (paragraaf 5). In paragraaf 6 noemen we bronnen die de raad zal gebruiken bij de advisering.

1. Planning en proces

Raad voor Cultuur

De Raad voor Cultuur is het onafhankelijke adviesorgaan van de regering dat de wettelijke taak heeft om één keer per vier jaar de aanvragen te beoordelen van culturele instellingen die in aanmerking willen komen voor een rijkssubsidie in het kader van de Basisinfrastructuur. De raad, bestaande uit acht leden, is verantwoordelijk voor de inhoud van deze subsidieadviezen. Raadsleden die op een of andere manier betrokken zijn bij een aanvragende instelling, worden uitgesloten van de beoordeling van de categorie instellingen waarvan de desbetreffende instelling deel uitmaakt.

Overzicht aanvraag- en beoordelingsprocedure

De instellingen dienen hun subsidieaanvragen in bij het ministerie van OCW. Het ministerie heeft hiervoor een aanvraagmodule opgesteld. Hierin worden kwalitatieve en kwantitatieve gegevens opgevraagd, evenals een activiteitenplan en een beschrijving van de toepassing van de Fair Practice Code, de Governance Code Cultuur en de Code Diversiteit & Inclusie. Om de beoordeling hiervan optimaal te kunnen uitvoeren, is de raad erbij gebaat als aanvragende instellingen hun teksten zo nauw mogelijk laten aansluiten bij het Beoordelingskader Basisinfrastructuur 2021-2024.

OCW toetst of de aanvragen tijdig, volledig en correct zijn ingediend voordat de minister de aanvragen ter advisering aan de raad voorlegt. Aanvragen die te laat worden ingediend, neemt het ministerie niet in behandeling. Als een aanvraag niet volledig is, dan verzoekt het ministerie de instellingen de noodzakelijke aanvullingen te geven. Als de instelling de genoemde codes niet onderschrijft, dan wordt de aanvraag niet in behandeling genomen.

De raad gebruikt voor zijn advisering over de subsidieaanvragen commissies die zijn samengesteld uit deskundigen (zie voor een nadere toelichting paragraaf 3). Deze commissies starten vanuit een gemeenschappelijk referentiekader, dat wordt gevormd door de uitgangspunten van de minister en de bijbehorende subsidieregeling, de sectoradviezen die de raad heeft uitgebracht, het stelseladvies Cultuur dichtbij, dicht bij cultuur en de drie codes.

Vanuit dat kader werken de commissies systematisch toe naar een oordeel over de aanvragen. Eerst vindt er een individuele beoordelingsronde plaats: onafhankelijk van elkaar beoordelen de commissieleden de subsidieaanvraag en het functioneren van de instelling. Deze stap draagt eraan bij dat 'groepsdenken' wordt vermeden en dat vooraf de indrukken en argumenten van individuele commissieleden goed in beeld kunnen worden gebracht. Vervolgens komt de commissie één of meerdere keren bijeen om tot een gezamenlijk oordeel te komen. Op basis van de beraadslagingen stelt de secretaris een tekst op waarin het oordeel wordt gegeven en beargumenteerd. Dit is het 'preadvies'.

Er zijn categorieën in de regeling waarin naar verwachting meer instellingen een aanvraag zullen indienen dan het aantal beschikbare plekken. Ook moet er in een aantal categorieën over de hoogte van het subsidiebedrag worden geadviseerd.

Als dit aan de orde is, maken de commissies ook de keuze tussen deze aanvragers en doen zij in het preadvies een voorstel voor de hoogte van het subsidiebedrag.

Alle preadviezen worden juridisch getoetst en vervolgens aan de raad voorgelegd. De raad toetst de preadviezen aan de hand van de volgende vragen:

- Zijn de preadviezen in lijn met de regeling en het door de raad gestelde beoordelingskader?
- Zijn alle criteria voldoende behandeld?
- Zijn de preadviezen goed gemotiveerd?
- Zijn de preadviezen consistent ten opzichte van elkaar en duidelijk en aanvaardbaar geformuleerd?
- Gaat de raad akkoord met het voorgestelde subsidiebedrag? (Indien relevant)

Als er binnen een categorie instellingen een keuze moet worden gemaakt tussen instellingen, dan zal de raad aan de hand van deze vragen ook de afweging tussen die instellingen en de verdeling van het beschikbare subsidiebedrag voor die categorie instellingen toetsen.

Als de raad bij een preadvies nog geen positief antwoord krijgt op alle bovenstaande vragen, dan geeft hij de commissie aanwijzingen voor veranderingen. Uiteindelijk maakt de raad de integrale afweging en stelt de preadviezen vast; hij is verantwoordelijk voor de definitieve adviezen. De raad overhandigt alle subsidieadviezen op 4 juni 2020 aan de minister en maakt tegelijkertijd de adviezen openbaar op cultuur.nl.

Aanvragende instellingen krijgen na de openbaarmaking gelegenheid om te wijzen op feitelijke onjuistheden in het advies. Instellingen kunnen deze reactie binnen de daarvoor gestelde termijn naar het ministerie van OCW sturen. De minister verzoekt de Raad voor Cultuur vervolgens om na te gaan of deze feitelijke onjuistheden aanleiding zijn om het oordeel aan te passen. In de zomer van 2020 zal de raad een aanvullend advies uitbrengen, waarin hij de reacties van de instellingen verwerkt. Uiterlijk op Prinsjesdag, 15 september 2020, maakt de minister de subsidiebeschikkingen voor de BIS 2021-2024 bekend.

Gesprek met aanvragers

Instellingen die deel uitmaken van de Basisinfrastructuur 2017-2020 worden structureel gemonitord door de raad (hij volgt de activiteiten van deze instellingen). Daarnaast heeft een delegatie van de raad in 2018 een monitoringsgesprek met de huidige BIS-instellingen gevoerd.

De raad biedt instellingen die geen deel uitmaken van de huidige BIS en een subsidieaanvraag voor de komende periode gaan indienen, de gelegenheid om een kennismakingsgesprek te voeren.

Dat gesprek vindt plaats vóór 1 februari 2020; de uiterste inleverdatum voor de subsidieaanvragen is 31 januari 2020 17.00 uur (voor de regionale musea is de uiterste inleverdatum 28 februari 17.00 uur). Het gesprek maakt geen onderdeel uit van de formele beoordelingsprocedure. De betrokken instellingen wordt gevraagd om hierover vóór 2 december 2019 contact op te nemen met het secretariaat van de Raad voor Cultuur, kennismaking@cultuur.nl.

Planning

2019

2 december Start aanvraag BIS 2021-2024

2020

31 januari Uiterste inleverdatum voor aanvraag
BIS 2021-2024

28 februari Uiterste inleverdatum voor aanvraag
regionale musea BIS 2021-2024

4 juni Publicatie subsidieadviezen

juli - augustus Publicatie aanvullende subsidieadviezen
met reacties van instellingen

Uiterlijk
15 september Prinsjesdag: bekendmaking
subsidiebeschikkingen BIS 2021-2024

2. Beoordelingscommissies

De beoordeling door de Raad voor Cultuur vindt plaats op basis van *expert review*: de personen die een oordeel geven over cultuurinstellingen zijn deskundig op het gebied van de artistieke en culturele stand van zaken binnen de desbetreffende sector. Zij zijn niet per se werkzaam in de sector zelf; het gaat bijvoorbeeld ook om wetenschappers of personen die werkzaam zijn in het kunstvakonderwijs.

De experts die oordelen over de instellingen nemen zitting in één of meer beoordelingscommissies. Voor elke categorie instellingen richt de raad een commissie in. De raad draagt de leden van deze commissies voor aan de minister; zij benoemt hen.

Bij de huidige beoordelingsronde gaat het om zestien commissies waarin gemiddeld zes deskundigen zitting hebben, plus een secretaris ter ondersteuning. De commissies zijn samengesteld op basis van de benodigde expertise. Er wordt gestreefd naar een evenwichtige vertegenwoordiging uit verschillende bevolkingsgroepen, leeftijdsgroepen, seksen en regio's.

Bij de samenstelling van beoordelingscommissies wordt in eerste instantie geput uit de huidige adviseurs van de raad. Dit zijn vooral personen die de afgelopen jaren betrokken zijn geweest bij de monitoring van de instellingen. Als de benodigde expertise niet aanwezig is bij de raad, dan worden er extra adviseurs geworven. Voor expertise op het gebied van specifieke onderwerpen, zoals educatie, participatie en maatschappelijke activiteiten, kan de commissie een beroep doen op andere vaste adviseurs van de raad.

De raad publiceert op 1 februari 2020 de samenstelling van de beoordelingscommissies.

Belangenverstrengeling

De raad ziet erop toe dat commissieleden geen belang hebben bij de adviezen waarbij zij betrokken zijn. De criteria voor de beoordeling van hun onafhankelijkheid zijn vastgelegd in de 'Richtlijn belangenverstrengeling'. Deze richtlijn is te raadplegen op cultuur.nl.

3. Beoordelingswijze

De raad beoordeelt de instellingen door middel van expert review – de gangbare manier in de wereld van cultuur en wetenschap. De deskundigen komen in een gemeenschappelijk gesprek tot een oordeel over de subsidieaanvraag en het functioneren van de instelling.

Hoewel sommige aspecten van de beoordeling kwantificeerbaar zijn, maakt de raad van deze beoordelingswijze geen rekensom van kwantitatief vast te stellen criteria. De raad staat een beoordelingswijze voor waarbij de commissie een inter-subjectief oordeel geeft: het oordeel is daarbij gebaseerd op een gezamenlijke inschatting van de leden van de commissie, op basis van hun kennis en ervaring.

Beoordelingscriteria worden tegen elkaar afgewogen en getoetst tegen de achtergrond van het profiel dat de instelling heeft gekozen. De zwaarte van de verschillende criteria kan dan – binnen de kaders van de subsidieregeling – per aanvrager verschillen. De raad hecht aan een helder beoordelingskader, een transparant beoordelingsproces en een consistente en overtuigende argumentatie.

De subsidieaanvraag bestaat uit het activiteitenplan en een begroting/prestatie-overzicht. In de subsidieaanvraag schrijft de instelling welke activiteiten zij in de periode 2021-2024 wil ontwikkelen, welke prestaties zij wil behalen en hoe zij deze gaat realiseren. In de aanvraagmodule die het ministerie heeft opgesteld, is beschreven aan welke eisen het activiteitenplan moet voldoen.

Het beoordelingskader van de raad is aanvullend hierop en biedt de instellingen een handreiking voor de informatie die zij in hun aanvraag kunnen geven.

Om de realiteitswaarde van de plannen te kunnen beoordelen, is het van belang daaraan zoveel mogelijk duidelijk toetsbare doelstellingen te verbinden.

De raad vindt het belangrijk om in het subsidieoordeel ook de activiteiten van de instelling over de afgelopen periode te betrekken. De prestaties uit het verleden zijn immers een belangrijke indicator voor de kwaliteit en het realiteitsgehalte van de toekomstplannen.

In het subsidieadvies over de huidige BIS-instellingen wijdt de raad bij de afzonderlijke criteria eerst een passage aan het functioneren van de instelling in de afgelopen periode. Bij de beoordeling daarvan wordt een beroep gedaan op de expertise van de commissieleden. Daarbij betreft de commissie verslagen van de monitoringsactiviteiten van de raad en de jaarverantwoordingen van 2017 en 2018. De jaarverantwoording van 2019 moet uiterlijk 1 april 2020 bij OCW worden ingeleverd. De raad kan deze daarom slechts marginaal toetsen. Een compleet overzicht van de documenten die de raad gebruikt bij de beoordeling is te vinden in paragraaf 6.

Een dergelijke opbouw van de adviestekst, met een deel dat terugkijkt en een deel dat vooruitkijkt, laat zien op welke wijze het uiteindelijke oordeel over de instelling is gebaseerd op het functioneren in het verleden en de plannen voor de toekomst.

Nieuwe aanvragers

Niet alle instellingen die een subsidieaanvraag indienen, maken momenteel deel uit van de BIS. Deze nieuwe aanvragers kunnen zowel in aanmerking komen voor subsidie in een van de bestaande categorieën als voor een nieuwe categorie

instellingen (zie ook paragraaf 5). Veel van deze instellingen ontvangen op dit moment een subsidie van een van de zes rijkscultuurfondsen.^[1] Bij de beoordeling van deze instellingen zal de raad dossiers betrekken die het subsidiërende fonds hierover heeft opgebouwd, zoals jaarverslagen en verslagen van activiteitenbezoek. Voordat een fonds de inhoud van een dossier met de raad deelt, zal het hiervoor eerst toestemming vragen aan de desbetreffende instelling.

Ook instellingen die in de huidige subsidieperiode niet meerjarig worden gesubsidieerd door een van de rijkscultuurfondsen, komen in aanmerking voor subsidie in het kader van de BIS. Ze moeten dan vanzelfsprekend wel voldoen aan de voorwaarden uit de subsidieregeling. De raad zal voor de beoordeling van deze instellingen alleen gebruikmaken van de documenten die de instelling op grond van het aanvraagformulier van OCW heeft moeten aanleveren.

1
Dit zijn Fonds Podiumkunsten, Mondriaan Fonds, Nederlands Letterenfonds, Nederlands Filmfonds, Fonds Cultuurparticipatie en Stimuleringsfonds Creatieve Industrie.

4. Beoordeling

De minister noemt in haar 'Uitgangspunten Cultuurbeleid 2021-2024' en bijbehorende subsidieregeling de volgende criteria voor de beoordeling van de aanvragen:

- A. Artistieke kwaliteit
- B. Vernieuwing
- C. Eerlijke beloning en gezonde bedrijfsvoering
- D. Bevordering van educatie en participatie
- E. Geografische spreiding.

Deze criteria vormen de basis voor de beoordeling van de subsidieaanvragen; de instellingsadviezen zullen ook opgebouwd zijn langs de lijn van deze criteria. Bij ieder criterium zal de raad (voor zover mogelijk) zowel een oordeel geven over de resultaten die de instelling de afgelopen jaren heeft bereikt als over de ambities en realiteitswaarde van haar plannen voor de komende jaren.

Noodzakelijke voorwaarden voor aanvragers

De subsidieregeling schrijft verder voor dat iedere aanvrager moet voldoen aan een aantal noodzakelijke voorwaarden:

- De formele voorwaarden die de subsidieregeling stelt
- Een verklaring dat de aanvrager de Fair Practice Code, de Code Diversiteit & Inclusie en de Governance Code Cultuur onderschrijft.

Voordat de raad de subsidieaanvraag inhoudelijk beoordeelt, toetst hij de aanvragen eerst op deze noodzakelijke voorwaarden.

Om vervolgens tot een transparante en consequente, inhoudelijke beoordeling van de subsidieaanvragen te komen, vult de raad het beoordelingskader op een aantal aspecten nader in. We beschrijven hieronder per criterium op welke wijze hij dat doet. Dit wil niet zeggen dat dit een uitputtende beschrijving is van de aspecten die bepalend zijn voor het oordeel per criterium. Er moet immers ruimte zijn voor de eigen ambities van de aanvrager en voor innovatie. Bovendien wil de raad voorkomen dat de aanvragers naar het beoordelingskader toeschrijven.

Beschouwing op missie, visie en profiel

Voorafgaand aan de beoordeling van de criteria zal de raad eerst kennismaken van de missie, visie en het profiel van de instelling. In de missie, visie en het profiel die een aanvrager formuleert, kan hij – binnen de grenzen van de subsidieregeling – zijn keuzes maken over discipline(s) en genre(s) waarin hij zich specialiseert, zijn activiteiten, het te bereiken publiek en samenwerkingsverbanden. Als een instelling bij de start van de komende subsidieperiode wijzigingen in haar profiel doorvoert, neemt de raad daar graag kennis van.

De raad gebruikt de missie, visie en het profiel van de instelling als referentiekader voor de beoordeling van de verschillende criteria. Het is daarom van belang dat de aanvrager hierin uiteenzet hoe hij zich verhoudt tot:

- Het landelijk bestel: hoe positioneert de instelling zich ten opzichte van soortgelijke instellingen en partners in het bestel?
- De stedelijke cultuurregio en/of de (inter)nationale omgeving: hoe positioneert de instelling zich in de eigen regio, nationaal en/of internationaal?
- De uitgangspunten van het cultuurbeleid: hoe wordt omgegaan met beleidsprioriteiten van dit kabinet, zoals verwoord in nota's van de minister? ^[2]

Toepassing van de Fair Practice Code, Code Diversiteit & Inclusie en Governance Code Cultuur

Zoals gezegd moeten aanvragers verklaren dat ze de drie codes onderschrijven. De minister stelt in haar Uitgangspunten cultuurbeleid 2021-2024 en de subsidieregeling dat voor deze codes het principe geldt: pas toe én leg uit, dat wil zeggen dat de aanvragers inzichtelijk moeten maken hoe de kernwaarden dan wel principes die ten grondslag liggen aan de desbetreffende code “in de periode 2021-2024 (stapsgewijs) vertaald worden in concreet beleid”. ^[3] Deze codes raken het functioneren en het beleid van de hele organisatie en kunnen over het algemeen niet bij een specifiek beoordelingscriterium worden ondergebracht. De raad zal daarom in een aparte passage reageren op toepassing van de codes door de aanvrager.

Voor elk van de drie codes verwacht de raad dat de aanvrager beschrijft:

- hoe de desbetreffende code zich verhoudt tot de aard en het profiel van de instelling;
- hoe de instelling invulling geeft aan de desbetreffende code;
- welke stappen de instelling de komende jaren zal zetten, en welke resultaten de instelling in 2024 bereikt wil hebben.

Voor de inhoud van de codes en de toepassing ervan, zie de websites van de codes:

- fairpracticecode.nl
- codedi.nl
- bij.cultuur-ondernemen.nl/governance-code-cultuur

Artistieke / inhoudelijke kwaliteit van de kernactiviteiten

Als eerste criterium noemt de minister in de subsidieregeling de artistieke kwaliteit. Nu is de term ‘artistiek’ niet op ieder type instelling van toepassing: bij ondersteunende instellingen bijvoorbeeld gaat het eerder om de ‘inhoudelijke kwaliteit van de kernactiviteiten.’ Daarom zullen wij spreken over artistieke / inhoudelijke kwaliteit. ^[4]

²
Met name Ministerie van OCW, [Cultuur in een open samenleving](#) en Ministerie van OCW, [Uitgangspunten Cultuurbeleid 2021-2024](#).

³
Ministerie van OCW, ‘Subsidieregeling 2021-2024’, toelichting, paragraaf 2.4, zie ook paragraaf 3.

⁴
Ministerie van OCW, ‘Subsidieregeling 2021-2024’, toelichting, paragraaf 2.2.

Dit criterium is een *conditio sine qua non*: als de kernactiviteiten van een instelling niet genoeg artistieke / inhoudelijke kwaliteit bezitten, dan hoort deze niet thuis in de Basisinfrastructuur. Daarbij benadrukt de raad dat de kwaliteit van de kernactiviteiten van nationaal belang moeten zijn: de kwaliteit moet zo hoog zijn dat de instelling in een nationale context meetelt. De subsidieregeling schrijft voor wat die kernactiviteiten zijn: zo heeft een orkest het verzorgen van symfonisch aanbod als primaire taak en een postacademische instelling het verzorgen van een begeleidingsprogramma op het terrein van de beeldende kunst.

Ook wordt aan een aantal categorieën instellingen expliciet de voorwaarde gesteld dat ze activiteiten op het gebied van talentontwikkeling ontplooiën. Bij een aantal categorieën instellingen schrijft de regeling voor dat de activiteiten ook een duidelijke internationale component moeten hebben. Dit behoort allemaal tot de kernactiviteiten van de instellingen in een bepaalde categorie.

Binnen het kader van de regeling kan een BIS-instelling, afhankelijk van en passend bij haar profiel, verschillende accenten leggen bij haar kernactiviteiten. De context kan bepalend zijn voor de artistieke kwaliteit: het vakmanschap krijgt bij symfonieorkesten een andere invulling dan bij een ontwikkelinstelling. Ook kan de ene instelling zich sterk richten op artistieke innovaties, terwijl een andere de ambitie heeft om op een laagdrempelige manier een groot en nieuw publiek te bereiken. Ook zijn er instellingen die niet cultuurproducerend of -presenterend zijn maar hun kernactiviteiten richten op ondersteunende functies voor het veld, zoals bijvoorbeeld onderzoek of digitalisering. Onder het criterium kwaliteit zal de raad aldus de artistieke / inhoudelijke kwaliteit van kernactiviteiten beoordelen binnen het kader van het profiel van de instelling.

Bij de beoordeling van het functioneren en de plannen wordt de artistieke / inhoudelijke kwaliteit getoetst op grond van de indicatoren 'vakmanschap', 'zeggingskracht' en 'oorspronkelijkheid'. Dit zijn begrippen die sinds de jaren tachtig, met enige variatie, gangbaar zijn bij de beoordeling van kwaliteit bij het Rijk, gemeenten en rijkscultuurfondsen. Het zijn ook termen die aansluiten bij een aantal van de genoemde doelstellingen. Voor sommige categorieën instellingen, zoals ondersteunende instellingen, zijn deze indicatoren niet altijd evident. In de onderstaande toelichting hebben we geprobeerd deze begrippen ook voor zulke aanvragers hanteerbaar te maken.

Vakmanschap

Vakmanschap, of vakdeskundigheid, heeft betrekking op de vaardigheid van de makers die bij de instelling betrokken zijn. De activiteiten die rijksge subsidieerde instellingen produceren of presenteren, moeten een vanzelfsprekende hoogwaardige kwaliteit hebben. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de technische beheersing van instrumenten, spel, regie of choreografie; of uit de wijze waarop een curator, conservator of programmeur een tentoonstelling of festival samenstelt.

Bij ondersteunende instellingen heeft het betrekking op de wijze waarop zij zich ten dienste stellen van de relevante sectoren.

Zeggingskracht

Zeggingskracht heeft betrekking op de artistieke impact van de activiteiten op het publiek. Dat wil zeggen dat die activiteiten de bezoeker ook aanspreken. Is de instelling in staat dit publiek te prikkelen, te ontroeren of aan het denken te zetten? Slaagt de instelling erin om datgene wat zij wil uitdrukken of bereiken, ook daadwerkelijk over te dragen op het publiek of (bij bijvoorbeeld ondersteunende instellingen) de gebruikers?

Oorspronkelijkheid

Oorspronkelijkheid houdt verband met de herkenbare (artistieke) signatuur die onlosmakelijk is verbonden met de desbetreffende instelling. In hoeverre zijn de activiteiten van een aanvrager (bijvoorbeeld bij een ondersteunende instelling) onderscheidend ten opzichte van soortgelijke instellingen? Levert een instelling hierdoor een bijzondere of zelfs unieke bijdrage aan het culturele landschap?

Om een optimaal oordeel te kunnen geven over dit criterium is het noodzakelijk dat de aanvrager in zijn activiteitenplan beschrijft hoe hij erin slaagt om de artistieke/ inhoudelijke activiteiten uit te voeren op een kwalitatief hoogstaand niveau en van (inter)nationaal belang.

Vernieuwing

Culturele instellingen kunnen op allerlei manieren inzetten op vernieuwing. In de eerste plaats betreft het artistieke/ inhoudelijke vernieuwing. Veel categorieën instellingen in de BIS hebben een opdracht (of zelfs de kerntaak) om aan talentontwikkeling te doen, waarbij het gaat om het begeleiden van nieuwe artistieke talenten. Artistieke vernieuwing kan daarnaast betrekking hebben op de ontwikkeling en verbreding van het genre en op de integratie van verschillende disciplines. Vernieuwing kan ook betrekking hebben op het innoverende karakter van de activiteiten. Wordt bijvoorbeeld op nieuwe manieren gebruikgemaakt van de collectie die de instelling bezit?

Daarnaast wordt van instellingen ook verwacht dat hun publiek of de gebruikers zich vernieuwen, en dat hun personeelsbestand past bij de diverse samenleving van nu. De vernieuwingen die aanvragers realiseren, kunnen zich ook daarop richten. Ten slotte kan vernieuwing zich bijvoorbeeld ook focussen op nieuwe manieren waarmee inkomsten worden geworven, op nieuwe samenwerkingsverbanden waardoor de instelling zich kan innoveren, of op hoe wordt ingespeeld op nieuwe vragen uit de cultuursector en de samenleving.

Om een optimaal oordeel te kunnen geven over dit criterium is het noodzakelijk dat de aanvrager in zijn activiteitenplan beschrijft:

- Op welke vlakken de activiteiten en/of de bedrijfsvoering van de aanvrager bijdragen aan de vernieuwing van de (kunst)discipline, (praktijken in) de sector en/of de maatschappij
- (Indien relevant) Op welke manier de instelling de ontwikkeling van talent en disciplines begeleidt en ondersteunt. Hoe sluiten deze taken aan bij activiteiten op dit gebied van andere instellingen in de sector?

Eerlijke beloning en gezonde bedrijfsvoering

Eerlijke beloning

Eerlijke beloning is een criterium dat onder de noemer 'fair pay' een onderdeel is van de Fair Practice Code. Deze code moet door de aanvrager onderschreven worden, als hij in aanmerking wil komen voor rijkssubsidie.

Voor een optimale beoordeling van ‘eerlijke beloning’ is het van belang dat de aanvrager in het activiteitenplan uiteenzet wat het beloningsbeleid is en daarbij nader ingaat op:

- De wijze waarop het beloningsbeleid aansluit bij de bestaande afspraken over honorering, zoals de geldende cao, andere collectieve afspraken, collectieve richtlijnen en auteursrecht.
- De rol die de aanvrager speelt in de sociale dialoog (waar afspraken over eerlijke beloning worden gemaakt of herijkt).
- De grondslag voor beloningsvormen (op basis waarvan de beloning wordt vastgelegd in vaste contracten, kortlopende contracten en afspraken met zzp'ers)
- Het beleid over de verhouding tussen het aantal ingezette uren en het aantal gehonoreerde uren.

Gezonde bedrijfsvoering

Een instelling kan alleen voldoen aan de voorwaarde van ‘eerlijke beloning’ als haar bedrijfsvoering gezond is. Aan de hand van het activiteitenplan, de begroting voor de komende periode, de verwachte prestaties en de financiële gegevens uit de huidige subsidieperiode beoordeelt de raad in hoeverre een instelling vanuit financieel, bedrijfsmatig en organisatorisch perspectief in staat is om het activiteitenplan uit te voeren. De beoordeling van de gezonde bedrijfsvoering begint met een oordeel over de stand van zaken in de huidige subsidieperiode, mede aan de hand van financiële indicatoren als solvabiliteit, liquiditeit en weerstandsvermogen. Vervolgens worden de plannen en prognoses voor de komende periode nader beschouwd.

Om de gezonde bedrijfsvoering optimaal te kunnen beoordelen, is het van belang dat de aanvrager aandacht besteedt aan:

- De financiële positie in de periode 2017–2020, in relatie tot de begroting voor de periode 2021–2024
- De financieringsmix en onderliggend verdienmodel, en de onderbouwing daarvan
- Een risicoanalyse bij tegenvallende inkomsten en uitgaven, en maatregelen die dan getroffen kunnen worden.

Een gespecialiseerd bureau zal bovenstaande aspecten op het gebied van eerlijke beloning en gezonde bedrijfsvoering analyseren. Op basis daarvan zal de raad een oordeel geven over dit beoordelingscriterium. We zullen deze analyses altijd relateren aan het profiel en de aard van de instelling.

Bevordering van educatie en participatie

Educatie betreft in dit verband het beleid en de activiteiten van een instelling op het gebied van cultuureducatie, zoals schoolgebonden activiteiten. Hierbij kan er onderscheid worden gemaakt tussen de verschillende onderwijsniveaus: primair en voortgezet onderwijs, maar ook speciaal onderwijs, praktijkonderwijs, beroepsonderwijs en/of hoger onderwijs. Het aanbod en bereik van de educatieve activiteiten moeten in evenwicht zijn met de vraag van de scholen. Daarnaast heeft cultuureducatie ook betrekking op aanvullende activiteiten voor niet-schoolgebonden publiek, zoals nagesprekken en publiekscursussen.

Participatie vat de raad in dit verband breed op: het gaat enerzijds om het bezoek van publiek aan de activiteiten van de culturele instellingen.^[5]

5
De raad volgt hierbij de wijze waarop in de Cultuurindex het begrip participatie wordt gehanteerd.
boekman.nl/cultuurindex

We koppelen deze vorm van participatie aan het bereiken van bestaand en nieuw publiek. Nieuw publiek betekent met name een grotere diversiteit van het publiek, zoals die in de Code Diversiteit & Inclusie wordt beschreven. Anderzijds valt onder het begrip participatie ook het actief betrekken van bezoekers bij de activiteiten, zodat het publiek ook zelf aan de activiteit meewerkt (wat weleens met een pleonasme wordt omschreven als 'actieve participatie').^[6]

Om dit criterium optimaal te kunnen beoordelen, verwacht de raad dat de aanvrager in zijn aanvraag aandacht besteedt aan:

- De kwaliteit en het bereik van het educatie- en participatieaanbod in relatie tot het profiel van de instelling, evenals de wijze waarop de instelling de activiteiten evalueert
- De wijze waarop de instelling bestaande en nieuwe publieks- en gebruikersgroepen wil bereiken
- De manier waarop publieksstrategieën, publieksdata en marketingmiddelen worden ingezet
- Oriëntatie op andere maatschappelijke domeinen, zoals zorg, welzijn en ruimtelijke ordening.

Geografische spreiding

Geografische spreiding heeft betrekking op de mate waarin het rijksgesubsidieerde cultuuraanbod over het land is gespreid. Dat wordt bepaald door de vestigingsplaats van de instelling of door de mate waarin het aanbod door het land reist.

Voor sommige categorieën instellingen is de geografische spreiding van de vestiging vastgelegd in de subsidieregeling. Dit geldt voor de theater-, dans- en operagezelschappen, orkesten, presentatie-instellingen en regionale musea. Wanneer de raad de aanvraag toetst aan de voorwaarden uit de subsidieregeling, dan zal hij ook nagaan in hoeverre de instelling voldoet aan de eisen op het gebied van de vestigingsplaats.

Aanvragers kunnen ook gevestigd zijn op meer dan één locatie, bijvoorbeeld omdat ze een netwerk vormen van een aantal instellingen die gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van het activiteitenplan. Voor onder andere de ondersteunende instellingen is spreiding op basis van de vestigingsplaats geen toepasbaar criterium: zij hebben nu eenmaal een bepaalde vestigingsplaats, daar valt weinig te kiezen.

De geografische spreiding zal in de beoordeling met name een rol spelen als er gekozen moet worden tussen verschillende instellingen en de regeling daarover geen uitspraken doet. In dat geval zal de raad zo veel mogelijk streven naar een evenwichtige spreiding door het land.

Daarnaast kan geografische spreiding, zoals gezegd, ook betrekking hebben op de mate waarin cultuuraanbod door het land reist. Bij podiumkunsteninstellingen wordt dat gerealiseerd door het organiseren van tournees voor producties; bij musea vindt dat plaats door collectiemobiliteit. Oordelen over deze vormen van geografische spreiding worden betrokken bij andere criteria.

6
Zie ook SCP,
[Het culturele leven](#),
p.109.

Stedelijke cultuurregio

Binnen het criterium geografische spreiding zal de raad ook beoordelen in hoeverre de aanvrager zich verbindt met de stedelijke cultuurregio.

Om dit optimaal te kunnen beoordelen, dient de aanvrager in zijn activiteitenplan op de volgende kwesties in te gaan:

- Hoe is de instelling geworteld in de eigen stad en regio?
- Welke samenwerkingen gaat de instelling aan met andere culturele en maatschappelijke organisaties?

De minister heeft de stedelijke cultuurregio's gevraagd om in maart 2020 een reflectie in te dienen op de BIS-aanvragers uit de eigen stedelijke cultuurregio. De raad zal die reflecties meewegen in zijn oordeel over de geografische spreiding van de aanvragende instellingen.

5. Subsidieoordeel, nieuwe aanvragers en afwegingen tussen aanvragers

De raad komt na de afweging van de verschillende criteria tot een oordeel over de subsidieaanvraag. Zoals in paragraaf 3 is aangegeven, kan deze afweging per instelling verschillen; zij is afhankelijk van het profiel van de instelling. Deze afweging wordt in het advies beargumenteerd.

Wat betreft het eindoordeel onderscheidt de raad de volgende varianten:

1. Een aanvrager krijgt een positief advies
2. Een aanvrager krijgt een positief advies maar de raad is nog kritisch over één of enkele aspecten van de subsidieaanvraag ('ja, mits'). Hij adviseert daarom de minister om één of meer voorwaarden aan de subsidietoekenning te verbinden, waaraan de instelling moet voldoen.
3. Een aanvrager krijgt een negatief advies zolang er niet aan bepaalde voorwaarden is voldaan ('nee, tenzij'). Dit komt alleen voor als er één subsidieaanvraag is voor een beschikbare plek. Bij meer aanvragers dan het beschikbare aantal plekken binnen een categorie zal de raad niet zo'n advies geven.
4. Een aanvrager krijgt een negatief advies.

Bij 2 en 3 kunnen de voorwaarden variëren. Van een instelling kan bijvoorbeeld verlangd worden dat zij een aanvullend plan indient. De minister kan besluiten dit aanvullende plan aan de raad voor te leggen, waarna hij opnieuw een oordeel zal vellen over de subsidieaanvraag van de instelling.

Nieuwe categorieën instellingen in de Basisinfrastructuur

In de subsidieregeling voor de Basisinfrastructuur 2021-2024 is er ruimte gecreëerd voor een aantal categorieën instellingen die op dit moment niet in de Basisinfrastructuur zijn vertegenwoordigd.

Het betreft:

- Muziekensembles en koren (*maximaal 7 instellingen*)
- Regionale musea (*maximaal 12 instellingen*)
- Beheer, behoud en ontsluiting sectorcollecties podiumkunsten en vormgeving (*maximaal 1 instelling*)
- Netwerk- of platformfunctie sectorcollecties podiumkunsten (*maximaal 1 instelling*)
- Festival in de letteren (*maximaal 1 instelling*)
- Ondersteunende instellingen in de letteren met als kernactiviteit lettereneducatie voor kinderen in het primair onderwijs (*maximaal 1 instelling*)
- Future lab design en technologie (*maximaal 1 instelling*)
- Festival design (*maximaal 1 instelling*)
- Festivals ontwerp, beeldende kunst of cross-over (*maximaal 3 instellingen*)
- Ontwikkelinstanties ^[7] (*maximaal 15 instellingen*)
- Ondersteunende instelling professionalisering en ondernemerschap (*maximaal 1 instelling*)
- Ondersteunende instelling debat en reflectie (*maximaal 1 instelling*)

7

In de huidige BIS is wel de categorie productiehuisen in de podiumkunsten opgenomen, die in de toekomst deel zal uitmaken van de categorie ontwikkelinstellingen.

Daarnaast zijn er twee categorieën waar er ruimte is voor meer instellingen dan in de huidige periode:

- Festivals in de podiumkunsten (*maximaal 7 instellingen*)
- Jeugdpodiumkunsten^[8] (*maximaal 15 instellingen*)

Afweging tussen instellingen

Als er meer aanvragende instellingen zijn dan beschikbare plekken in de subsidieregeling, dan moet de raad tussen deze instellingen kiezen. Het kan dan ook gebeuren dat de raad moet kiezen tussen instellingen die op grond van de subsidieaanvraag an sich een positieve beoordeling krijgen. Bij te veel positief beoordeelde aanvragen betreft de raad ook andere aspecten bij de afweging, waardoor zulke aanvragers uiteindelijk toch een negatief advies kunnen krijgen. Bij deze categorieën instellingen zal de raad geen 'nee, tenzij'-adviezen geven: aanvragers moeten minimaal een 'ja, mits'-advies krijgen voor een positief advies.

Voor deze afweging zal de raad (voor zover relevant) de volgende aspecten in de beoordeling betrekken:

- a. Pluriformiteit van (sub)sectoren en disciplines: de raad streeft ernaar dat de kernactiviteiten van instellingen binnen één categorie bijdragen aan een breed (inter)disciplinair spectrum. Voor de ensembles en koren bijvoorbeeld geldt dat muziek uit verschillende genres en tijdvakken en in verschillende bezettingen wordt vertegenwoordigd. Voor de jeugdpodiumkunsten en de podiumkunstenfestivals geldt dat de verschillende podiumkunstendisciplines zijn vertegenwoordigd. Bij de advisering over de aanvragen van ontwikkelinstellingen streeft de raad naar een grote pluriformiteit van disciplines en genres in de podiumkunsten-, beeldende kunst-, film-, letteren- en ontwerpsector. Daarbij heeft de raad niet bij voorbaat een voorkeur voor instellingen met een brede interdisciplinaire benadering, voor instellingen die zich richten op één of meer disciplines of op een specifiek genre binnen een discipline.
- b. Nadruk op nieuwe disciplines en genres. De raad heeft in 'Cultuur dichtbij, dicht bij cultuur' gepleit voor een verbreding van de canon en vindt in het verlengde daarvan dat in de Basisinfrastructuur ook meer kunstvormen en genres vertegenwoordigd moeten zijn. Ook de minister schrijft in haar uitgangspuntennota dat 'verbreding en vernieuwing geen luxe [zijn], maar een noodzaak om het cultuuraanbod bij de tijd en aantrekkelijk voor de gehele bevolking te houden'.^[9] Vanuit dat perspectief zal de raad in zijn keuze extra letten op instellingen die aanbod creëren en presenteren dat op dit moment niet of nauwelijks in de BIS vertegenwoordigd is. Te denken valt aan urban culture, mode, e-cultuur of creatieve technologie.
- c. Geografische spreiding: de raad streeft ernaar dat de positief beoordeelde instellingen binnen één categorie over het land zijn gespreid. Daarbij weegt de raad ook mee welke BIS-aanvragen uit andere categorieën instellingen binnen een gebied een positief advies krijgen. Op grond van deze aanvullende aspecten streeft de raad ernaar dat er een brede, geografisch gespreide waaier aan instellingen in de Basisinfrastructuur vertegenwoordigd is die het rijksge subsidieerde bestel een vernieuwende impuls kan geven.

8

Deze categorie is verbreed ten opzichte van de huidige BIS. Voor de komende periode is zij niet alleen opengesteld voor jeugdtheatergezelschappen, maar ook voor andere podiumkunstinstellingen die zich richten op aanbod voor de jeugd.

9

Ministerie van OCW, [Uitgangspunten Cultuurbeleid 2021-2024](#), p. 7.

Er zijn ook categorieën instellingen waarvoor het subsidiebedrag per instelling niet is vastgelegd. In dat geval zal de raad, op basis van de kaders van de subsidieregeling en de beoordelingscriteria, de minister adviseren over de hoogte van het subsidiebedrag. Het bedrag dat de raad adviseert kan nooit hoger zijn dan het bedrag dat de instelling heeft aangevraagd.

6. Bronnen

De raad zal zich bij de voorbereiding van subsidieadviezen in het kader van de BIS 2021-2024 baseren op informatie die te vinden is in:

Subsidieaanvraag 2021-2024, bestaande uit:

- Instellingsgegevens
- Gewenste subsidie
- Balans (realisatie 2017 en 2018)
- Baten (realisatie 2017 en 2018 en begroting 2021 en 2024)
- Lasten en resultaat (realisatie 2017 en 2018 en begroting 2021 en 2024)
- Prestatieoverzicht (realisatie 2017 en 2018 en begroting 2021 en 2024)
- Activiteitenplan 2021-2024
- Specifieke subsidievoorwaarden
- Toelichting op begroting
- Statuten zoals deze laatstelijk zijn gewijzigd
- Document waaruit de financiële positie van de aanvrager blijkt
- In geval van aanvraag regionale musea: ondertekende voordracht door provincie
- Verklaring en verzending

Jaarverantwoording (bestuursverslag en prestatiegegevens/
exploitatie rekening) 2017

Jaarverantwoording (bestuursverslag en prestatiegegevens/
exploitatie rekening) 2018

De raad betreft bij zijn advies ook de volgende documenten:

- Jaarverantwoording (bestuursverslag en prestatiegegevens/
exploitatie rekening) 2019
- Analyse financiële gezondheid die door een gespecialiseerd bureau wordt uitgevoerd
- Activiteitenbezoekformulieren van Raad voor Cultuur (niet voor nieuwe aanvragers)
- Verslag monitoringsgesprek van Raad voor Cultuur met de instelling (niet voor nieuwe aanvragers)
- Website van de aanvragende instelling
- Reflectie van de stedelijke cultuurregio's op de BIS-aanvragers in de eigen regio

Bij nieuwe aanvragers (indien aanwezig):

Documenten van het rijkscultuurfonds dat de aanvrager op dit moment subsidieert. Voordat een fonds de inhoud van een dossier met de raad deelt, zal het hiervoor eerst toestemming vragen aan de desbetreffende instelling.

De Raad voor Cultuur is het wettelijke adviesorgaan van de regering en het parlement op het terrein van kunst, cultuur en media. De raad is onafhankelijk en adviseert, gevraagd en ongevraagd, over actuele beleidskwesties en subsidieaanvragen.

**Beoordelingskader
Basisinfrastructuur 2021 - 2024**

Deze publicatie is een uitgave van de Raad voor Cultuur

Leden

Raad voor Cultuur

www.cultuur.nl

Het is toegestaan (delen van) de inhoud van deze publicatie te citeren of te verspreiden, mits daarbij de Raad voor Cultuur en deze publicatie als bronnen worden vermeld. Aan deze publicatie kunnen geen rechten worden ontleend.

Den Haag, 11 november 2019

Bijlage 1,

Regeling van de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap van 30 oktober 2019, nr. 17644318, houdende wijziging van de Regeling op het specifiek cultuurbeleid en de Regeling beheer rijkscollectie en subsidiëring museale instellingen in verband met het vaststellen van de criteria voor vierjaarlijkse subsidiëring in de periode 2021–2024 alsmede met enkele aanpassingen van technische aard (Subsidieregeling culturele basisinfrastructuur 2021–2024)

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Gelet op artikel 4a van de Wet op het specifiek cultuurbeleid, de artikelen 3 en 4 van het Besluit op het specifiek cultuurbeleid en de artikelen 7.5 en 7.7 van de Erfgoedwet;

Besluit:

Artikel 3.2. Definities

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

Brabantstad:

gemeente Breda, gemeente 's-Hertogenbosch, gemeente Eindhoven, gemeente Helmond of gemeente Tilburg, dan wel een randgemeente daarvan;

grote gemeente:

gemeente Amsterdam, gemeente Rotterdam of gemeente Den Haag;

kernpunt:

gemeente Groningen, gemeente Arnhem, gemeente Utrecht, gemeente Maastricht, gemeente Den Haag, gemeente Rotterdam, gemeente Amsterdam of Brabantstad;

ontwerp:

architectuur, digitale cultuur of vormgeving;

ontwerpsector:

sector die zich bezighoudt met ontwerp;

podium:

voorziening in een gebouw die bestemd of geschikt is voor de presentatie van podiumkunsten;

regio Noord:

provincies Groningen, Friesland en Drenthe;

regio Oost:

provincies Overijssel en Gelderland;

regio Midden:

provincies Flevoland en Utrecht;

regio Zuid:

provincies Zeeland, Noord-Brabant en Limburg;

sectorcollectie:

voor het cultuurbestel relevante verzameling of archieven, niet zijnde museale cultuurgoederen van de Staat of andere cultuurgoederen als bedoeld in artikel 2.8 van de Erfgoedwet;

standplaats:

gemeente waar de instelling haar huisvesting heeft en in de lokale culturele infrastructuur is ingebed.

Artikel 3.3. Indieningstermijn aanvraag

- 1. Een aanvraag voor subsidie voor de jaren 2021 tot en met 2024 op grond van dit hoofdstuk wordt ontvangen na 1 december 2019 en uiterlijk ontvangen op 31 januari 2020 om 17.00 uur.
- 2. In afwijking van het eerste lid wordt een aanvraag voor subsidie voor de jaren 2021 tot en met 2024 op grond van artikel 3.26 ontvangen na 1 december 2019 en uiterlijk ontvangen op 28 februari 2020 om 17.00 uur.

Artikel 3.6. Weigeringsgronden

- 1. Onverminderd artikel 2.9 wordt subsidieverlening in ieder geval geweigerd, voor zover de aanvrager in de aanvraag niet verklaart dat hij:
 - a. de navolgende codes onderschrijft:
 - 1°. Fair Practice Code;
 - 2°. Governance Code Cultuur;
 - 3°. Code Diversiteit en Inclusie; en
 - b. aansluit bij:
 - 1°. bestaande afspraken over honorering; en

- 2°. de sociale dialoog tussen werkgevers-opdrachtgevers en werknemers-opdrachtnemers.
- 2. Subsidieverlening wordt tevens geweigerd, indien de aanvrager een instelling is waaraan voor het jaar 2019 subsidie is verstrekt voor haar exploitatie en subsidie uitsluitend is verstrekt afkomstig uit middelen van de begrotingsstaat, met uitzondering van de artikelen 14 en 15, behorende bij de Wet van 19 december 2018, houdende vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (VIII) voor het jaar 2019 ([Stb. 2019, 18](#)).
- 3. Subsidie kan worden geweigerd, indien de activiteiten waarvoor de subsidie is aangevraagd naar het oordeel van de minister onlosmakelijk verbonden zijn met de kernactiviteiten van de instelling waarvoor deze in de periode 2021–2024 meerjarige subsidie van een fonds ontvangt.

Artikel 3.7. Algemene beoordelingscriteria

Bij de beoordeling van aanvragen voor subsidie houdt de minister in ieder geval rekening met:

- a. artistieke kwaliteit;
- b. vernieuwing;
- c. eerlijke beloning en gezonde bedrijfsvoering;
- d. bevordering van educatie en participatie; en
- e. geografische spreiding.

AFDELING 3.3. REGIONALE MUSEA EN SECTORCOLLECTIES

Artikel 3.26. Regionale musea

- 1. Aan een instelling met als kernactiviteit het beheer en behoud van een gemeentelijke of provinciale collectie van cultureel erfgoed van nationaal of internationaal belang kan de minister, op enkelvoudige voordracht van gedeputeerde staten van de provincie waar de instelling haar standplaats heeft, subsidie verstrekken voor het uitvoeren van

publieksactiviteiten die verband houden met de collectie, voor zover deze aanvullend zijn op de activiteiten waarvoor subsidie door overige bestuursorganen wordt verstrekt.

- 2. De minister verstrekt op grond van het eerste lid aan ten hoogste één instelling per provincie subsidie.

Artikel 3.29. Subsidieplafonds

Voor subsidieverstrekking op grond van de artikelen 3.26 tot en met 3.28 zijn jaarlijks ten hoogste de volgende bedragen beschikbaar:

- a. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.26: € 250.000;

TOELICHTING

I. Algemeen

1. Aanleiding

1.1. Beleidsuitgangspunten subsidieperiode 2021–2024

Met deze wijzigingsregeling worden de voorschriften vastgesteld voor de verstrekking door de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap van vierjaarlijkse instellingssubsidies in het kader van de landelijke culturele basisinfrastructuur (hierna ook: basisinfrastructuur). Deze voorschriften vinden hun grondslag in artikel 4a van de Wet op het specifiek cultuurbeleid (hierna: Wsc). In die bepaling is voorgeschreven dat bij ministeriële regeling eenmaal per vier jaar regels worden vastgesteld voor de verstrekking van subsidies in de op die periode volgende periode van vier kalenderjaren. Deze regeling strekt daartoe en voorziet aldus in het vastleggen in de cultuurregelgeving van de beleidsuitgangspunten voor de periode 2021–2024, zoals uiteengezet in de brief van de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan de Tweede Kamer van 11 juni 2019¹ (hierna: uitgangspuntenbrief). Deze toelichting is complementair aan die uitgangspuntenbrief; ter motivering van de in deze regeling vervatte beoordelingscriteria voor de periode 2021–2024 zij dus tevens verwezen naar de uitgangspuntenbrief.

De voorschriften voor de subsidieperiode 2021–2024 zijn met deze wijzigingsregeling ingevoegd in hoofdstuk 3 van de Regeling op het specifiek cultuurbeleid (hierna: Rsc). Voor één categorie van instellingen – musea die op grond van de Erfgoedwet zijn belast met een wettelijke taak – zijn de voorschriften opgenomen in de Regeling beheer rijkscollectie en subsidiëring museale instellingen (hierna: Rbr). Vandaar dat deze regeling strekt tot wijziging van zowel de Rsc als de Rbr. Van de mogelijkheid is gebruik om daarin ook aanpassingen van technische aard aan te brengen.

1.2. *Verbreiding en vernieuwing*

In de uitgangspuntenbrief is een keuze gemaakt voor verbreding en vernieuwing van de basisinfrastructuur. De basisinfrastructuur wordt ten opzichte van de periode 2017–2020 uitgebreid. De keuzes bij de invulling ervan zullen mede bepaald worden door de kwaliteiten van het culturele veld in de verschillende regio's en de samenstelling van het publiek. Daarbij zal meer dan voorheen ruimte worden geboden voor interdisciplinaire cultuuruitingen en voor disciplines als popmuziek, urban en spoken word. De disciplines popmuziek en spoken word zullen met name een plek kunnen vinden in de categorieën ontwikkelinstellingen en festivals, terwijl de discipline urban arts naar haar aard onder elk van de verschillende cultuursectoren zal kunnen vallen. Urban wordt daarmee beschouwd als volwaardig genre *binnen* de verschillende sectoren in de culturele basisinfrastructuur.

2. Criteria voor subsidieverstrekking

2.1. *Inleiding*

Net als in de subsidieperiode 2017–2020 is het uitgangspunt dat in alle regio's van het land een hoogwaardig kwalitatief aanbod aanwezig is. Kwaliteit – in artistieke zin, of afgemeten aan het algehele niveau van prestaties of activiteiten van de instelling – en de landelijke betekenis die de instelling vanwege die kwaliteit heeft, blijft een absolute voorwaarde voor het ontvangen van subsidie. Naast kwaliteit worden de volgende criteria gehanteerd bij de beoordeling van aanvragen voor subsidie in het kader van de basisinfrastructuur 2021–2024:

- – vernieuwing;
- – eerlijke beloning en gezonde bedrijfsvoering;
- – bevordering van educatie en participatie; en
- – geografische spreiding.

Deze criteria, die als algemene beoordelingscriteria zijn opgenomen in artikel 3.7 van de Rsc (nieuw), vloeien voort uit hetgeen in artikel 2 van de Wsc als opdracht aan de bewindspersoon voor Cultuur is geformuleerd:

Onze Minister is belast met het scheppen van voorwaarden voor het in stand houden, ontwikkelen, sociaal en geografisch spreiden of anderszins verbreiden van cultuuruitingen; hij laat zich daarbij leiden door overwegingen van kwaliteit en verscheidenheid.

Hoewel een beoordeling van subsidieaanvragen aan de hand van het criterium van (artistieke) kwaliteit reeds zit opgesloten in deze wettelijke bepaling, is gemeend het belang ervan nogmaals te onderstrepen door het criterium expliciet te benoemen in artikel 3.7 van de Rsc (nieuw). De kernactiviteit die door culturele instellingen wordt uitgeoefend dient dan ook van voldoende kwaliteit te zijn om in aanmerking te komen voor subsidie.

2.2. Differentiatie criteria

Er is een grote verscheidenheid aan typen culturele instellingen die op grond van de Rsc in aanmerking kunnen komen voor subsidie. Dat maakt dat ruimte moet bestaan om bij de beoordeling van aanvragen per categorie van instellingen te komen tot een voor die instellingen passende interpretatie van de algemene beoordelingscriteria in artikel 3.7 van de Rsc (nieuw). Die criteria zijn dus geen ‘statisch’ gegeven. Zo zal bijvoorbeeld het criterium van artistieke kwaliteit bij een aanvraag van een ondersteunende instelling logischerwijs tot een andere invalshoek nopen dan bij een aanvraag van een cultuurproducerende instelling zoals een theatergezelschap. Bij een ondersteunende instelling gaat het immers niet zozeer om de artistieke kwaliteit van de gesubsidieerde activiteiten, als wel om de inhoudelijke kwaliteit van de kernactiviteiten, en in hoeverre die inhoudelijke kwaliteit onder meer kan bijdragen aan de artistieke kwaliteiten van de verschillende spelers die de instelling in de desbetreffende sector bedient. Kort gezegd geldt dat de interpretatie van de criteria in het kader van de beoordeling van aanvragen in zekere zin flexibel mee moet kunnen bewegen per categorie van instellingen, afhankelijk van de functie die de desbetreffende instellingen in het cultuurbestel vervullen. Aan de Raad voor Cultuur, die zal adviseren over de subsidieaanvragen, zal worden gevraagd om, zoals hij ook voorgaande subsidieperiode heeft gedaan, voorafgaand aan de indieningsperiode een beoordelingskader vast te stellen met een passende operationalisering van de algemene beoordelingscriteria.

2.3. Criterium vernieuwing

Om als instelling je artistieke kwaliteit te behouden is vernieuwing noodzakelijk. Van instellingen wordt verwacht dat zij in hun aanvraag beschrijven op welke manier zij aan vernieuwing doen, in de breedste zin van het woord. Het kan gaan om het vernieuwen van het eigen genre of het opleiden van een nieuwe generatie makers. Vernieuwing gaat ook over de bedrijfsvoering van de instellingen. Dat kan bijvoorbeeld tot uiting komen in het verbreden van de financieringsmix en het versterken van de governancestructuur. De samenstelling van het personeel moet aansluiten bij de diverse samenleving van nu. Vernieuwing kan verder betrekking hebben op innovatieve manieren om invulling te geven aan de Governance Code Cultuur, de Code Diversiteit en Inclusie en de Fair Practice Code.

2.4. Criterium eerlijke beloning en gezonde bedrijfsvoering

Bij beoordeling van de aanvragen is eerlijke beloning belangrijker dan de kwantiteit van de productie/activiteiten. Instellingen moeten de Fair Practice Code onderschrijven en beschrijven hoe zij deze toepassen volgens het principe pas toe én leg uit. Met pas toe én leg uit wordt het volgende bedoeld: instellingen moeten inzichtelijk maken hoe de kernwaarden die ten grondslag liggen aan de Fair Practice Code in de periode 2021–2024 (stapsgewijs) vertaald worden in concreet beleid. Instellingen worden geacht aan te sluiten bij bestaande afspraken over honorering (cao en honoreringsrichtlijnen). Zij moeten in hun activiteitenplan beschrijven hoe zij deze bestaande afspraken toepassen en inpassen in hun bedrijfsvoering. Instellingen gaan daarbij nader in op:

- – de wijze waarop het beloningsbeleid aansluit bij de bestaande afspraken over honorering zoals geldende cao, andere collectieve afspraken, collectieve richtlijnen en auteursrecht;
- – grondslag voor beloningsvormen (op basis waarvan wordt beloning vastgelegd in vaste contracten, kortlopende contracten en afspraken met zzp'ers);
- – beleid ten aanzien van de verhouding tussen het aantal ingezette uren en het aantal gehonoreerde uren.

Instellingen worden verder geacht aan te sluiten bij de sociale dialoog tussen werkgevers-opdrachtgevers en werknemers-opdrachtnemers. Ze moeten in hun activiteitenplan beschrijven welke rol zij gaan spelen in deze sociale dialoog (waarbij afspraken over eerlijke beloning worden gemaakt of herijkt).

Evenals in de vorige subsidieperioden wordt bij de beoordeling van aanvragen het uitgangspunt gehanteerd dat een culturele instelling een gezonde financiële positie moet hebben om voor subsidie in aanmerking te komen. Een goede bedrijfsvoering is immers een noodzakelijke randvoorwaarde voor het goed functioneren van de instelling. Dat gaat overigens niet enkel op in artistieke zin; een goede financieringsmix is ook wezenlijk om tot eerlijke beloning te komen. Een goede strategie bij tegenvallende inkomsten is daarmee voor culturele instellingen nog steeds relevant. Het is van belang dat de instelling aandacht besteed aan:

- – de financiële positie in de periode 2017 – 2020, in relatie tot de begroting voor de periode 2021 – 2024;
- – de financieringsmix en het onderliggend verdienmodel alsmede de onderbouwing daarvan;
- – de risicoanalyse voor tegenvallende inkomsten en uitgaven en maatregelen die dan getroffen kunnen worden.

2.5. Criterium bevordering van educatie en participatie

Cultuur is van en voor iedereen. Instellingen in de basisinfrastructuur krijgen de ruimte om zelf te bepalen hoe zij invulling geven aan hun inzet op het gebied van cultuurparticipatie en of zij inzetten op cultuureducatie: op een manier die bij hun eigen profiel past. Het criterium heeft in dat verband mede betrekking op de programmering en het bereiken van een breder en gevarieerder publiek, passend bij het profiel van de instelling (zonder het bestaande publiek te verliezen): welke publieksstrategieën worden ingezet en hoe gaat men om met educatieve programma's? Daarbij zij opgemerkt, dat cultuuronderwijs, bijvoorbeeld aan scholieren in het funderend onderwijs, een vorm is van cultuureducatie. Cultuureducatie zelf is breder en kan ook gaan om bijvoorbeeld activiteiten voor ouderen. Instellingen die deel uit maken van de landelijke culturele basisinfrastructuur hebben een maatschappelijke verantwoordelijkheid en

worden geacht aandacht te besteden aan participatie en educatie in brede zin. De instellingen worden uiteraard ook aangemoedigd in hun aanvraag met plannen te komen op het gebied van cultuuronderwijs, maar het is geen vereiste. Dit om te voorkomen dat de samenwerking tussen scholen en het culturele veld te aanbodgericht wordt. **Instellingen die zich (mede) willen richten op cultuuronderwijs, dienen hun plannen dus goed op het onderwijs aan te laten sluiten. De plannen moeten van hoge kwaliteit zijn en inspelen op de behoefte van scholen. Ook moeten zij aansluiten op het programma *Cultuureducatie met kwaliteit* in de regio. Daarbij is meer ruimte om in te spelen op lokale wensen, zoals aandacht voor het voortgezet onderwijs, gelijke kansen, de relatie binnenschools-buitenschools en de behoefte in het mbo.** Activiteiten in het kader van cultuurparticipatie en cultuureducatie kunnen ook gericht zijn op andere sociale domeinen, zoals zorg en welzijn, bijvoorbeeld voor ouderen. Voor wat betreft participatie wordt bovendien belang gehecht aan het VN-Verdrag inzake rechten van personen met een handicap. Participatie sluit ook nauw aan bij de doelstellingen van de Code Diversiteit en Inclusie.

2.6. Criterium geografische spreiding

Net als in voorgaande subsidieperioden is er voor de landelijke culturele basisinfrastructuur een indeling in regio's gemaakt. Het gaat om dezelfde regio's: Noord, Oost, Midden en Zuid. De regio Noord omvat de provincies Groningen, Friesland en Drenthe, de regio Oost de provincies Overijssel en Gelderland, de regio Midden de provincies Flevoland en Utrecht, en de regio Zuid de **provincies Zeeland**, Noord-Brabant en Limburg. De regio West wordt niet apart genoemd, aangezien daarin reeds de drie grote steden Amsterdam, Rotterdam en Den Haag zijn gelegen. Deze steden maken deel uit van de kernpunten, maar zijn in deze regeling omwille van de structuur overigens gedefinieerd als 'grote gemeente'. Naast de eerder genoemde gemeenten zijn ook de volgende gemeenten kernpunten in de basisinfrastructuur:

- – gemeente Groningen;
- – gemeente Arnhem;
- – gemeente Utrecht;
- – gemeente Maastricht.

Voor de toepassing van deze regeling wordt Brabantstad beschouwd als een gemeente. Onder Brabantstad vallen de navolgende gemeenten, inclusief hun randgemeenten:

- – gemeente Tilburg;
- – gemeente Eindhoven;
- – gemeente 's-Hertogenbosch;
- – gemeente Breda; en

- – gemeente Helmond.

Indien een instelling haar standplaats in het kernpunt Brabantstad dient te hebben, dan kan zij dus haar standplaats in één van die vijf gemeenten hebben of in een direct daaraan grenzende gemeente (vanzelfsprekend voor zover gelegen in de provincie Noord-Brabant). Niet in elk kernpunt hoeft hetzelfde aanbod van cultuurinstellingen aanwezig te zijn. Dat is afhankelijk van het regionale profiel, de reisbereidheid van het publiek en van sectorspecifieke kenmerken. Deze regeling voorziet in spreidingscriteria voor de sectoren theater, dans, muziek en muziektheater en beeldende kunst.

De nieuwe periode is in nauwe samenspraak met de andere overheden voorbereid. Zo zijn in de brief *Cultuur in een open samenleving*² de stedelijke regio's uitgenodigd om een profiel op te stellen. In deze profielen beschrijven zij hun gezamenlijke visie op kunst en cultuur in de regio en de uitdagingen die zij gezamenlijk zien. De vijftien stedelijke regio's zijn op initiatief van steden en provincies zelf tot stand gekomen. Ze verschillen in omvang, inwonersaantal en cultureel aanbod. De indeling is aan de regio's zelf en wordt niet van bovenaf vormgegeven, maar sluit aan bij de kracht en ontwikkelingen in de regio's zelf. De ontwikkeling van de stedelijke regio, de samenwerking tussen regio's en de samenwerking tussen regio en rijk is in ontwikkeling. De hierboven beschreven indeling in regio's en kernpunten is daarom grotendeels ongewijzigd gebleven ten opzichte van de subsidieperiode 2017–2020. Voor de subsidieperiode 2021–2024 geldt dat tevens het aspect van 'regionale binding' een belangrijke rol zal spelen bij de beoordeling van subsidieaanvragen. In overweging wordt genomen in hoeverre de activiteiten waarvoor subsidie wordt aangevraagd zijn afgestemd op het profiel van de stedelijke regio waartoe de instelling behoort: de plannen dienen aan te sluiten bij de kwaliteiten van het culturele veld in die regio en de samenstelling van het publiek. Gezien die gewenste regionale binding komt aan criterium regionale spreiding een zwaarder gewicht toe dan voorheen. De stedelijke regio's zijn uitgenodigd om, als alle aanvragen van instellingen zijn ingediend, te reflecteren op de gewenste samenstelling in de verschillende regio's en hoe deze aanvragen passen binnen het profiel en de culturele basisinfrastructuur van de regio. De Raad voor Cultuur gebruikt deze reflectie bij de beoordeling van de aanvragen.

3. Codes

In de toelichting hierboven op het beoordelingscriterium eerlijke beloning en gezonde bedrijfsvoering is al aangegeven dat instellingen de Fair Practice Code dienen te onderschrijven en te beschrijven hoe zij deze toepassen. Daarnaast zullen zij de Governance Code Cultuur en de Code Diversiteit en Inclusie op eenzelfde wijze moeten onderschrijven. Ook ten aanzien van deze codes geldt het principe pas toe én leg uit. Een en ander – inclusief eventuele afwijkingen van een van de drie codes – zal door de aanvrager gemotiveerd in het verplichte format voor de aanvraag moeten worden opgenomen. Hetzelfde geldt voor het aansluiten bij bestaande afspraken over honorering (cao en honoreringsrichtlijnen) en bij de sociale dialoog. Daarmee zal de toepassing van alle drie de codes alsmede de overige genoemde aspecten onderdeel kunnen zijn van de integrale afweging tussen vergelijkbare aanvragen. Aangezien de subsidies van de musea die belast zijn met een wettelijke Erfgoedwettaak niet via de procedure bij de Raad voor Cultuur lopen, zullen zij de bovenbedoelde beschrijvingen geven in de documenten die na ambtshalve verlening van hun subsidie moeten worden ingediend. Zie in dit verband ook de toelichting bij artikel 3.15 van de Rbr (nieuw). Ook ten behoeve van die indiening zullen overigens verplicht te hanteren formats kunnen worden vastgesteld.

4. Advies Raad voor Cultuur

Voorafgaand aan de totstandkoming van deze regeling is aan de Raad voor Cultuur advies gevraagd over de inrichting van de basisinfrastructuur 2021–2024 binnen de kaders van de beschikbaarheid van financiële middelen op de rijksbegroting. Aan de Raad is een zodanig gerichte adviesaanvraag voorgelegd, dat zijn aanbevelingen reeds bij het opstellen van de regeling als concrete input konden dienen.

6. Toepassing algemene groepsvrijstellingsverordening

In artikel 107, eerste lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: het Verdrag) is bepaald dat, behoudens de afwijkingen waarin het Verdrag of het Verdrag betreffende de Europese Unie voorzien, steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de interne markt zijn, voor zover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. Dergelijke steun dient op grond van artikel 108, derde lid, van het Verdrag vooraf te worden aangemeld bij de Europese Commissie. Steun die voldoet aan alle voorwaarden, opgenomen in een door de Europese Commissie op grond van artikel 108, vierde lid, van het Verdrag vastgestelde vrijstellingsverordening, is evenwel vrijgesteld van de aanmeldingsplicht. Volstaan kan dan worden met een kennisgeving achteraf. Voor wat betreft steun voor cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed is de algemene groepsvrijstellingsverordening van 17 juni 2014, nr. 651/2014, van toepassing (hierna: AGVV).

Ingevolge artikel 6 van de AGVV is de verordening slechts van toepassing op steun die een stimulerend effect heeft. Steun voor cultuur en instandhouding van het erfgoed wordt op grond van diezelfde bepaling geacht een stimulerend effect te hebben, indien de voorwaarden van artikel 53 van het Verdrag zijn vervuld. Artikel 53 van het Verdrag bevat in de eerste plaats een opsomming van de culturele doelstellingen en activiteiten die onder de AGVV vallen. In onderstaande tabel zijn de verschillende typen activiteiten en doelstellingen opgenomen die op grond van de Rsc en de Rbr subsidiabel zijn alsmede de daarmee corresponderende activiteiten en doelstellingen zoals verwoord in de AGVV:

Artikel 3.26 Rsc	Regionale musea	Uitvoeren van publieksactiviteiten die verband houden met gemeentelijke of provinciale collectie van cultureel erfgoed van nationaal of internationaal belang
------------------	-----------------	---

Artikel I, onderdeel O (hoofdstuk 3 Rsc)

Artikel 3.26 Rsc

Artikel 3.26 van de Rsc (nieuw) biedt de mogelijkheid om subsidie te verlenen aan een gemeentelijk of provinciaal museum dat op voordracht van de betreffende provincie hiervoor in aanmerking komt. Het betreft een aanvullende subsidie ten behoeve van de publieksactiviteiten die verband houden met de collecties waarvoor de instelling door overige bestuursorganen wordt gefinancierd. Het gaat om gemeentelijke of provinciale collecties. **Dat kunnen ook collecties zijn die weliswaar geen gemeentelijk of provinciaal eigendom zijn, maar waarvoor de gemeente onderscheidenlijk de provincie verantwoordelijkheid heeft genomen.** Het doel van deze mogelijkheid is om aan ten hoogste één instelling per provincie een aanvullende subsidie te verlenen als een extra impuls in de publieksactiviteiten door musea in de regio.

Toelichting uit IPO-notitie richting MOCW inzake regionale musea

*“In het overleg met OCW, RvC en IPO is tevens geconstateerd dat de provinciale voordracht zoveel mogelijk een lichte procedure betreft om zoveel mogelijk te vermijden dat de provincies de toetsing van criteria uit de subsidieregeling van OCW door de RvC overneemt. Hoewel de RvC vanuit haar bevoegdheid zo nodig een negatief oordeel kan uitspreken, **ligt het niet voor de hand dat dit bij een aansprekend plan voor publieksactiviteiten aan de orde zal zijn.** OCW wil aanvullende publieksactiviteiten van regionale musea subsidiëren, het gaat dus niet om een instellingssubsidie. Dit betekent dat de Raad voor Cultuur bij de beoordeling van deze plannen voor aanvullende publieksactiviteiten met name deze plannen beoordeelt aan de subsidiecriteria en niet zo zeer de exploitatie en het functioneren van de instelling als geheel.”*